

Я ТА БЕЗПЕКА

Василько з мамою стояли в черзі. Коли мама почала розраховуватися на касі за товар, до хлопчика звернувся незнайомий чоловік і запропонував йому цукерки. Василько подивився на незнайомого чоловіка і...

Є два варіанти відповіді:

1. Узяв цукерку, сказавши «Дякую».
 2. Одразу став ближче до мами й покликав її, бо вона часто пояснювала, що не можна розмовляти з незнайомими людьми і брати щось у них, якщо вони не запитали дозволу в батьків.
-
1. Як ви думаєте, що було далі?
 2. Як у такій ситуації вчинили б ви?
 3. Що треба зробити, коли на вулиці (магазині тощо) звертаються незнайомі люди (починають розмовляти, щось пропонувати тощо).

Я ТА БЕЗПЕКА

Тоня з молодшим братиком гралися у своїй кімнаті разом із мамою. Хтось подзвонив у двері, і мама пішла відчинити. Якийсь час діти самі весело гралися в кімнаті. Аж раптом молодший братик Тоні подивився на розетку й пішов до неї. Тоня побачила це і сказала...

1. Як ви думаєте, що сказала Тоня?
2. Чому розетка – небезпечне місце? Поміркуймо разом, для чого взагалі існують правила? І чому їх важливо дотримуватися? (Для того щоб усім було безпечно.)
3. А які ще правила ви знаєте, які допомагають нам бути в безпеці?

Я ТА БЕЗПЕКА

Тато з Наталочкою йшли вулицею. Як тільки вони наблизилися до перехрестя, побачили, що загорілося червоне світло світлофора. Однак машин не було. Наталочка вигукнула: «Перебіжімо швиденько, поки немає машин».

1. Як ви думаєте, що відповів тато?
2. Як ви вчинили б на місці Наталочки? Чому небезпечно перебігати дорогу на червоне світло?
3. Чому важливо дотримуватися правил дорожнього руху й пішоходам, і автомобілям?

Я ТА ЧИСЛА

Сашкові з друзями було дуже весело. У його кішки народилися маленькі кошенята різного кольору. Він з друзями рахував, скільки рудих, скільки смугастих, скільки всіх разом. Кошенята були прудкими, і хлопці ніяк не могли їх порахувати. Тоді вони вирішили посадити кошенят у кошик і тільки так змогли порахувати. Їх було шестеро.

1. Як ви думаєте, що було найвеселішим у цій ситуації?
2. Скільки було маленьких кошенят разом?
3. Як вдалося їх порахувати?

Я ТА ЧИСЛА

Михайлик з двома своїми друзями грався в піжмурки. Михайлик заплющив очі й почав рахувати «Раз, два, три, чотири, п'ять – буду я тебе шукать», а друзі в цей час ховалися. Потім Михайлик почав їх шукати, а друзі, завмерши, чекали, допоки він їх знайде. Хлопчикам було дуже весело разом.

1. В яку гру грали хлопчики?
2. Для чого використовують лічилки?
3. Які лічилки ви знаєте?

Раз, два, три,
чотири, п'ять...

Я ТА ЧИСЛА

Улянка була в бабусі з дідусем. Яюсь їй захотілося подзвонити мамі, щоб поговорити з нею. Бабуся з радістю відгукнулася та запитала: «А ти знаєш мамин номер телефону?». Улянка опустила голову. Бабуся все зрозуміла. «Ну що ж, я допоможу тобі його вивчити», – пригорнула до себе дівчинку й дістала телефон. Улянка подивилася на неї та усміхнулася.

1. Як ви думаєте, чому Улянка у відповідь на запитання бабусі нахилила голову?
2. А чи знаєте ви номери телефонів своїх батьків?
3. Чому важливо знати номери телефонів рідних?

Я ТА ДОРОСЛІ

Якось Мартуся з мамою ходила в гості. Коли вони повернулись додому, Мартуся випила багато води. Мама побачила, з якою жагою дівчинка п'є воду, і запитала: «Ти хотіла пити весь час, коли ми були в гостях?». Мартуся зізналась, що хотіла пити, але соромилась про це сказати й не хотіла потім проситися в туалет.

1. Як ви думаєте, чому Мартуся не наважила-ся попросити пити в гостях?
2. Що б ви порадили Мартусі?
3. Чи були у вас схожі ситуації?

Що сталося?

Я ТА ДОРОСЛІ

Якось Олесь сидів на килимку й був дуже засмучений, до нього підійшов(-ла) вихователь(-ка) й запитав(-ла): «У тебе щось сталося?». Олесь вагався, але потім розповів, що його маленьке кошеня захворіло. Вихователь(-ка) сказав(-ла): «Ой, як шкода. Коли хворіють наші улюбленці – це так важко. Тобі зараз сумно? Мабуть, ти дуже стурбований тим, що захворіло кошеня. А знаєш, що у тварин є свій лікар – ветеринар, він обов'язково допоможе, і все буде добре».

1. Чому Олесь був засмучений?
2. Чи були у вас ситуації, коли вам було сумно? Чому? Хто був поряд?
3. Що можна зробити, коли чимось засмучений (сумно, страшно тощо)?

Не говорит?

Говорит?

Я ТА ДОРОСЛІ

Якось під час сімейної вечері батьки обговорювали, що подарувати бабусі на день народження. Мама звернулась до Михайлика: «Михайлику, як думаєш, що хотіла б отримати бабуся на день народження?». Михайлик спочатку завагався, а потім розповів, про що мріє бабуся, тому що він часто з нею спілкується на різні теми.

1. Як ви думаєте, чому Михайлик одразу не відповів на мамине запитання?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви вагалися, казати чи не казати про щось дорослим?
3. Кому із дорослих ви можете сказати про все?

Можна запропонувати три кола довіри:

1. Зелене – найближчі, яким довіряємо й можемо розповісти про все. Хто це?
2. Жовте – знайомі, кому ви можете розказати про все, що з вами відбувається. Хто в цьому колі (друзі, знайомі)?
3. І червоне – чужі. З якими ні за яких обставин не можна нікуди йти.

Я ТА ДОВКІЛЛЯ

Оринка з батьками поїхали в ліс по гриби. Її увагу привернув красивий гриб з червоною шапкою та білими цятками. Вона тільки нахилилася до нього, як тато сказав: «Стоп! Це небезпечний гриб мухомор, і збирати його не можна. Подивися на оцих красенів», – і показав їй два гриби з товстими ніжками й коричневими шапками. «Це білий гриб, і він дуже смачний, коли його приготувати», – мовив тато.

1. Чому татусь зупинив Оринку?
2. Чи доводилось вам ходити з батьками у ліс? Що ви там бачили?
3. Які дерева ви бачили? Чи знаєте, як вони називаються?

Я ТА ДОВКІЛЛЯ

Одного разу Назарко з батьками пішли на прогулянку в парк і побачили там білочку. Хлопчикові так захотілося її піймати і принести додому. Та мама розказала, що тут дім білочки й вона дуже сумуватиме, якщо її забрати. А потім тато розповів, які ще тварини, яких називають «дикими», живуть у наших лісах. «А як звуть тих, які живуть у нас удома? Домашні?» – запитав Назарко й пильно подивився на тата.

1. Що ви відповіли б Назаркові?
2. Чи є у вас свійські тварини, які?
3. Яких диких тварин ви знаєте?

Я ТА ДОВКІЛЛЯ

Артема називали маленьким «чомусиком». Йому подобалося спостерігати за всім довкола, а потім запитувати, щоб більше про щось дізнатися. Цього разу він запитав у батьків, чому буває зима, весна, осінь і літо. Тато взяв олівці, почав малювати й розказувати захопливу історію про те, як і чому змінюються пори року. А наступного дня вони разом пішли в книгарню та купили красиву й цікаву книжку, в якій про це розповідалося. Артем дуже радів новій книжці й тому, як багато він дізнався. Тому вирішив показати свою новеньку книжку друзям.

1. Як ви думаєте, чому Артема називали маленьким «чомусиком»?
2. Для чого ми ставимо запитання? (Треба підвести дітей до того, що це дуже добре. Коли ми ставимо запитання, дізнаємося багато цікавого.) Заохочуйте дітей ставити запитання дорослим і одне одному.
3. А ви знаєте, чому буває зима, весна, осінь і літо?

Я ТА ЕМОЦІЇ

Матвійко катався на гірці й ненароком по-дряпав коліно. Він сів на лавку та заплакав. Діти, які гралися поряд, звернули на нього увагу. А Наталка підійшла й сказала...

Є два варіанти відповіді:

1. «Не плач! Хлопчики не плачуть!».
2. «Тобі, мабуть, дуже боляче...».
1. Як думаєте, в яких випадках люди плачуть? Чи була у вас ситуація, коли ви плакали?
2. Що ви при цьому відчували? (Можна показати піктограми: радість, сум, злість.) Чого вам хотілося в той момент?
3. Що ви зробили б, якби побачили, що інша дитина плаче?

Я ТА ЕМОЦІЇ

Артем і Софійка разом будували фортецю на килимку. Їхня робота була майже завершена. Аж раптом у фортецю влучив м'яч і все зруйнував. Ілля, який стояв неподалік, голосно засміявся. Артем із Софійкою дуже засмутилися та почали кричати на Іллю.

1. Як думаєте, що відчували діти, коли їхню фортецю зруйнували? Чому вони сварили Іллю?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви сильно гнівалися на когось? Що це за ситуації?
3. Що можна зробити, коли ми сильно гніваємося? (Сказати про свої почуття, розповісти, що саме розлютило, глибоко подихати, випити води, стиснути й розтиснути кулачки, порахувати до 10, спертися на стіну та відчути рівновагу.)

Я ТА ЕМОЦІЇ

Сьогодні в Ніки день народження. До неї на свято прийшли друзі, щоб привітати її та вручити подарунки. А мама для всіх спекла величезний торт.

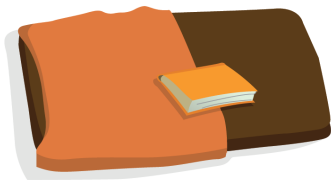
1. Як ви думаєте, що відчуває Ніка? (Можна додати піктограми.)
2. В яких ситуаціях ви раділи так само?
3. А що протилежне чи не схоже на радість ви відчували в різних ситуаціях? Що можна зробити, коли засмучений чимось? (Сказати про це дорослому, пограти в улюблену гру, згадати тих, хто вас любить, помалювати, попросити вас обійняти, погортати улюблену книжечку. А коли хочеться побути на самоті — взяти улюблену іграшку та якийсь час побути в куточку усамітнення.)

Я ТА МІЙ ВИБІР

Марійці дуже подобалося в садочку. Особливо вона чекала моменту, коли вихователь(-ка) брав(-ла) перед сном одну з улюблених книжок і починав(-ла) читати. Усі уважно слухали й непомітно для себе засинали. Сьогодні Марійчина черга вибрати книжку для читання, і вона з нетерпінням чекала цього моменту.

1. Яка ваша улюблена книжка? Що найбільше в ній подобається?
2. Чи легко вам вибрати щось?
3. А як ви вибираєте щось: швидко чи повільно?

Я ТА МІЙ ВИБІР

Сьогодні було надзвичайно цікаве заняття. Діти почувалися гончарями. Їхнім завданням було виліпити чашку. Вихователь(-ка) підготував(-ла) матеріали в трьох осередках: в одному – пластилін, у другому – солоне тісто, у третьому – глина, і запропонував(-ла) дітям вибрати, в якому осередку вони хотіли б працювати. Усі діти розійшлися, а Зорянка розгубилася й не знала, в який осередок їй піти.

1. Як ви думаєте, що відчувала Зорянка? Як ви вчинили б на місці Зорянки?
2. Чи були у вас ситуації, коли складно було зробити вибір? Що ви відчували в такому випадку? (Показати піктограми.)
3. Що допомагало вирішити?

Я ТА МІЙ ВИБІР

Діти переодягалися в роздягальні, як раптом Петрик, знімаючи куртку, ненароком штовхнув свого друга Андрійка, і той образився. Петрик помітив, що Андрійко засмутився, та не зрозумів чому.

1. Що ви порадили б Петрику? Як ви вчинили б на місці Петрика?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви ненароком когось образили й думали, просити вибачення чи ні? Що ви відчували в такому випадку? (Показати піктограми.)
3. Що допомагало вирішити?

Я ТА МОЇ ПОТРЕБИ

Діти грали на майданчику у веселу рухливу гру. Вовчикові стало дуже жарко і страшенно хотілося пити. Але він стояв і розмірковував...

1. Як ви думаєте, про що розмірковував Вовчик?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви сильно хотіли пити?
3. Що треба зробити, коли хочеться пити, їсти, у туалет тощо?

Я ТА МОЇ ПОТРЕБИ

Після прогулянки діти прийшли в групу. Вимивши руки з милом, вони сіли обідати. Як же вони зраділи, коли побачили оладки із джемом. Маша з'їла все першою, однак джем у неї був і на руках.

1. Як ви думаєте, що потім зробила Маша?
2. Чи були у вас схожі ситуації? Що ви робили?
3. Що треба зробити, коли забруднився? У яких випадках ми миємо руки? Умиваємося? Чому це важливо?

Я ТА МОЇ ПОТРЕБИ

Лера сьогодні була черговою в групі. Вона відповідала за кімнатні рослини. Це їй дуже подобалося. Дівчинка підійшла до підвіконня та побачила, що земля в горщиках з рослинами була сухою, тому мерщій побігла по воду. Взяла чашку, налила в неї води. Та раптом її зупинив Олесь і сказав...

1. Як ви думаєте, що сказав Олесь?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви хотіли щось зробити, але не могли підібрати потрібний предмет чи приладдя? Поділіться, що це за ситуації?
3. Що можна зробити, коли не можеш підібрати потрібну річ для того, щоб виконати певну дію?

Я ТА МОЯ ОСОБИСТІСТЬ

Ярослав грав на килимі своєю улюбленою машинкою, яку приніс із дому. Вона йому так подобалася, що він ніколи з нею не розлучався. Аж раптом до нього підбіг Сергійко й хотів вихопити машинку, бо вона теж йому дуже подобалася. Ярослав підскочив, притискаючи до себе машинку, і сказав...

1. Як ви думаєте, що сказав Ярослав?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви сильно хотіли погратися чужою іграшкою? Розкажіть, будь ласка.
3. Як ви думаєте, що треба зробити, коли дуже хочеться погратися чужою іграшкою? Що можна запропонувати? (Якщо хочеш, можеш поділитися, запропонувати погратись разом або помінятися іграшками, а можеш сказати, що вона твоя та дуже цінна для тебе, або сказати, що пограєшся, а потім даси.)

Я ТА МОЯ ОСОБИСТІСТЬ

Марічка нарешті отримала в подарунок довгоочікуваний велосипед. Вона радісно схопила його й побігла кататися. Одного разу вона голосно закричала татусеві, який спостерігав за тренуванням дівчинки: «Ура! Я можу! У мене вийшло!».

1. Як ви думаєте, що відчувала Марічка в той момент?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви сильно раділи тому, що щось вийшло зробити?
3. Як ви думаєте, чи завжди все виходить робити з першого разу? Про що важливо пам'ятати?

ТА МОЯ ОСОБИСТІСТЬ

Соломія з мамою розглядали сімейний альбом, і раптом дівчинка запитала: «Чому в мене таке прізвище?». Мама пояснила: «У тата таке прізвище, у мене таке прізвище й у тебе також! Ми одна сім'я!».

1. Як ви думаєте, що таке сім'я? Чи знаєте ви, як звуть маму і тата, братиків, сестричок, бабусь і дідусів?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви всі збиралися разом? Що це за ситуації? Як ви почувалися?
3. Який подарунок можна зробити рідним, щоб висловити їм свої почуття?

Я ТА ОДНОЛІТКИ

Михайлик і Дмитрик гралися на килимі. Вони будували із конструктора велике місто. Михайлик будував будинки, а Дмитрик запропонував побудувати міст через річку. Гра була такою захопливою, що до них підійшли інші діти й запитали, чи можуть вони приєднатися та побудувати щось разом.

1. Як ви думаєте, що відповіли хлопчики? Чому?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви спочатку спостерігали за іншими дітьми й хотіли до них підійти, але не наважувалися? Що ви відчували в таких випадках? (Показати піктограми.)
3. Чи були ситуації, коли ви гралися, а до вас хотіли приєднатися інші діти? Як діяли в такому випадку?

Я ТА ОДНОЛІТКИ

Сьогодні було дуже цікаве заняття. Вихователь(-ка) запропонував(-ла) дітям об'єднатися в невеликі групи й виконати творчу роботу на тему «Осінь». Як зраділи діти, коли побачили багато різних матеріалів: фарби, олівці, пластилін, природні матеріали. Усі діти, обговоривши ідеї, взялися за роботу. Тільки в одній групі тривали суперечки.

1. Як ви думаєте, що відбувалося в тій групі? Чи вдалося дітям виконати завдання? Чому?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви ніяк не могли домовитися про те, що робитимете разом чи в що гратимете? Що ви відчували в таких випадках? (Показати піктограми.)
3. Як ви думаєте, що допомагає людям домовитися?

Я ТА ОДНОЛІТКИ

Тарасик з Артемом друзі. Вони завжди разом граються, чекають один одного вранці й радіють зустрічі. Цього дня Артем не прийшов у садочок. Тарасик довго виглядав у вікно, а потім подумав...

1. Як ви вважаєте, про що подумав Тарасик? Що він відчував?
2. Чи були у вас ситуації, коли ви дуже хотіли побачити свого друга, а його не було поряд? Що відчували? (Показати піктограми.) Чого вам хотілося?
3. Що допомагало впоратися із сумом?

Я ТА РІВНОВАГА

Настуся гралася із лялькою. Та раптом вона зламалася.

1. Як ви думаєте, що відчувала Настуся?
2. Чи були у вас ситуації, коли у вас ламалася чи губилася якась іграшка? Що ви при цьому відчували? Вам було сумно, радісно чи ви злилися? (Показати піктограми.)
3. Що вам допомагало заспокоїтися?

Я ТА РІВНОВАГА

Після прогулянки діти пішли мити руки. Мартуся стала в чергу до умивальника. У цей час Петрик, не дотримуючись черги, розштовхав усіх дітей і став біля умивальника. Діти обурилися, а Мартуся сказала...

Є два варіанти відповіді:

1. «Петрику, який ти молодець!»
2. «Петрику, будь ласка, стань у чергу разом з усіма».

1. Що ти зробив би?
2. Що відчували діти, коли Петрик розштовхував їх? (Можна показати піктограми: радість, сум, злість.)
3. Чому Петрик продовжував рухатися та не дотримувався черги?
4. Коли нам ще потрібне вміння чекати? Вихователь(-ка) наводить свій приклад (очікування офіціанта в кафе, автобуса на зупинці тощо).
5. Що нам допомагає очікувати? Наприклад, ви відволікаєтесь і думаєте про щось інше або починаєте малювати, мріяти, рахувати секунди або проговорюєте «бурчалку»: «Щоби те, що хочу мати – зможу-зможу зачекати, раз-два-три-чотири-п'ять – де ж терпіння відшукати. Буду дихати я глибше, прислухатися до тиші. Порахую – шість і сім – зможу впоратись зі всім».

Я ТА РІВНОВАГА

У групі діти з вихователькою(-лем) грали в гру «Фігура – завмири». Усі діти намагалися дотримуватися правил: спочатку рухалися, а на слова ведучого «Завмири» – усі завмирили. Увагу всіх відволікав Олесь, який на слова «завмири» продовжував рухатися.

1. Як ви думаєте, що відчували діти, коли Олесь так повадився? Чому?
2. Чи були у вас ситуації, коли в грі хтось не дотримувався правил? Що ви відчували в таких випадках? (Можна показувати піктограми: радість, сум, злість.)
3. Чи були у вас ситуації, коли вам було складно дотримуватися правил гри? Що вам допомагало їх дотримуватися?

Я ТА СЛОВА

На занятті всі діти старанно малювали. Катруся теж натхненно працювала над своїм малюнком, добирала кольори, щоб малюнок був яскравим і красивим. Коли вона взяла жовтий олівець, то побачила, що він зламаний. Вона спочатку засмутилася, а потім звернулася до Сергійка, який сидів поруч: «Дай мені жовтий олівець, будь ласка. Мій зламався. Я тобі поверну, коли намалюю сонечко».

1. Як ви думаєте, що відповів Сергійко?
2. Яке «чарівне слово» сказала Катруся? Для чого нам «чарівні слова»?
3. Які ще «чарівні слова» ви знаєте, в яких ситуаціях ми їх використовуємо?

Я ТА СЛОВА

Сьогодні в ранковому колі Андрійко розповідав про черепах. Він з батьками відвідав океанаріум, де побачив велетенську черепаху. Ця тварина так його вразила, що він безперестанку ставив усім запитання: А де вона живе? А що вона їсть? З якою швидкістю може рухатися? тощо. Батьки вирішили подарувати йому книжку про черепах з яскравими малюнками й цікавою інформацією, яку він показував під час розповіді. Усі із захопленням слухали Андрійка. А коли він завершив, вихователь(-ка) запропонував(-ла) дітям поставити запитання Андрійкові, що ще вони хотіли б дізнатися про черепах.

1. Чому Андрійко ставив батькам багато запитань?
2. Що ви робите, коли хочете про щось більше дізнатися?
3. А що ми робимо, коли хочемо більше дізнатися одне про одного чи інших людей?

Я ТА СЛОВА

На прогулянці вихователь(-ка) звернув(-ла) увагу, що група дітей зібралася біля Любомира. Поступово дітей ставало ще більше. Коли вихователь(-ка) наблизився(-лася) до дітей, то почув(-ла), як хлопчик розповідав про мультфільм «Рая та останній дракон», який вони разом із батьками дивилися на вихідних. Усі діти із цікавістю слухали.

1. А який ваш улюблений мультфільм (книжка)?
2. На кого з героїв хотіли б бути схожими? Чому?
3. Якби ви були режисерами, про кого або про що хотіли б зняти фільм?

Я ТА СВІТ

Маринка цими вихідними гостювала в дідуся. Вона дуже любила, коли дідусь їй читав чи розповідав різні цікаві історії. Цього разу Маринка звернула увагу, що на їхньому будинку з'явилася нова табличка, і запитала дідуся про це. На що він відповів, що тепер їхню вулицю перейменували, й розповів цікаву історію про людину, на честь якої названо вулицю.

1. Про що Маринка дізналася, спілкуючись із дідусем?
2. Чи знаєте ви назву вулиці, на якій живете?
3. Чи знаєте, чому вона так називається?

ВУЛ. Т. ШЕВЧЕНКА

Я ТА СВІТ

Сьогодні в садочку був цікавий день. Діти говорили про Україну, куштували українські національні страви, вчилися самі ліпити вареники. Під час заняття вихователь(-ка) запитав(-ла) дітей, чи знають вони, як називається столиця нашої держави? Усі дружно відповіли...

1. Що відповіли діти?
2. Чи знаєте ви, чому Київ називається Києвом?
3. Де ми можемо знайти інформацію?

Згідно з легендою про заснування міста, Київ завдячує своєю появою трьом братам – Києві, Щекові й Хоривові, та їхній сестрі Либідь. Назва Київ походить від імені Кия – найстаршого з трьох братів, яких вважають засновниками головного міста України-Руси.

Я ТА СВІТ

Сьогодні всі діти у групі були біля Іванка. Він з батьками щойно повернувся з подорожі. Іванко приніс показати ляльку в національному вбранні тієї країни, в якій він побував, та пригощав дітей фруктами з тієї країни. Усі діти ставили багато запитань, бо їм хотілося більше дізнатися про цю країну. Іванко розповідав, що він там бачив, а вихователь(-ка) доповнював(-ла) його розповідь.

1. Чому діти уважно слухали Іванка?
2. Чи доводилося вам виїжджати за межі України? З якими країнами знайомилися?
3. Якби була можливість, яку країну хотіли б відвідати й чому?

Я ТА ТЕХНОЛОГІЇ

Наталочка запросила Микитку на день народження. Він дуже зрадів. Однак потім трішки засмутився, бо не знав, який подарунок для неї підготувати. Він так хотів сам зробити подарунок, щоб Наталці було приємно. Мама помітила смуток Микитки й запитала: «Що тебе так засмутило?». Він усе розповів. Мама заспокоїла його та сказала: «Пошукаймо ідею подарунка в мережі Інтернет». Микитка зацікавився. Вони сіли разом, і мама показала, як можна це зробити через пошукову систему.

1. Яку ідею підказала мама Микиті?
2. Чи доводилося вам щось шукати в Інтернеті? Що саме?
3. Як ви це робили?

Я ТА ТЕХНОЛОГІЇ

Тато Романа – програміст, він постійно працює за комп'ютером. Зайшовши одного разу до нього в кімнату, Роман побачив, як тато робить зарядку, і дуже здивувався, адже це вже був не ранок. Тато побачив Романа й запропонував, щоб вони разом зробили зарядку. А потім тато розповів, що є також зарядка для очей, і навчив Романа цих вправ.

1. Як ви думаєте, чому тато робив зарядку вдень?
2. Чи робите ви зарядку вдома? З ким?
3. Чому важливо робити зарядку?

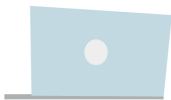

Я ТА ТЕХНОЛОГІЇ

Аліса з мамою шукали в Інтернеті інформацію про метеликів. Аж раптом висвітилося якесь незрозуміле «вікно». «Що це?», – запитала Аліса. Мама розповіла дівчинці, що все, що отак «випадає», не можна відкривати, що Інтернет дуже корисний, але може й нашкодити. А потім розказала про правила, яких важливо дотримуватися. Наприклад, не відкривати посилання, які самі з'являються, не спілкуватись з незнайомими людьми, не називати свою домашню адресу й телефони батьків тощо.

1. Про що дізналася Аліса, працюючи за комп'ютером?
2. Які ще правила роботи за комп'ютером ви знаєте?
3. Чому важливо дотримуватися цих правил?

Я ТА ТВОРЧІСТЬ

Вікторія зі своїм братиком Назаром цього літа відпочивали в бабусі з дідусем за містом. Вони дуже люблять приїжджати сюди, особливо влітку. Цього разу дідусь підготував для них фарби різного кольору й запропонував розмалювати паркан так, як би їм цього хотілося. Діти почувалися справжніми художниками. Вони дуже раділи.

1. Чому діти раділи?
2. Якби ви отримали таку пропозицію, що б зобразили на паркані?
3. Які творчі завдання захоплюють вас найбільше? Що подобається робити?

Я ТА ТВОРЧІСТЬ

Настусі з татом було дуже весело. Цього вечора перед сном вони не просто читали казочку, а придумували свою. Який же чудернацький вийшов сучасний колобок, який подорожував залізницею від станції до станції!

1. Що так насмішило Настусю?
2. Чи пробували ви придумати свою історію чи казку?
3. Хто хотів би поділитися своєю історією?

Я ТА ТВОРЧІСТЬ

В Полінки був надзвичайно радісний вихідний день. Вона разом з мамою, татом, братом і сестрою зробила з підручних матеріалів музичні інструменти, та всі грали в сімейний оркестр. Тато відбивав ритм на поверхні столу, мама грала на ложках, а старший брат – на маракасах, які вони зробили, насипавши крупу в ємності. Полінка була диригентом, а маленька сестричка іноді шурхотіла, зминаючи папір. Це був незвичайний і водночас незабутній концерт.

1. Чому цей концерт був незвичайний? Незабутній?
2. Чи був у вас досвід, коли ви вигадували щось незвичайне і незабутнє? Що саме?
3. Якби вам запропонували виготовити своїми руками музичний інструмент, який би інструмент ви хотіли зробити?

Я ТА ВІДЧУТТЯ

У Марійки був день народження. Друзі вітали іменинницю, потім пригощалися смачним тортом, морозивом і різними солодощами. А скільки було радощів, коли почали грати в різні ігри! Марійка запропонувала пограти в гру, де треба було із заплученими очима вгадати за смаком, що куштуєш. Вона для цього приготувала багато різних фруктів. Усім довкола було дуже весело. Як же скривився Андрійко, коли спробував на смак лимон! Він спочатку нічого не міг сказати, а потім сміявся разом з усіма.

1. Як думаєте, чому скривився Андрійко?
2. Чому Андрійко, коли скуштував лимон, не міг сказати ні слова?
3. Які фрукти ви любите найбільше? Які вони на смак?

Я ТА ВІДЧУТТЯ

Дениско сьогодні був помічником вихователя(-льки). Він був дуже задоволений тим, що допомагає вихователю(-льці) готуватися до занять. Цього разу на дітей чекало цікаве заняття з ліплення. Дениско дуже любив пластилін і вже мріяв про те, що ліпитиме сьогодні. Аж раптом вихователь(-ка) попросив(-ла) його дістати дощечки із шафи, сказавши: «У шафі ліворуч лежать дощечки для ліплення. Роздай їх, будь ласка, дітям». Дениско дивився на шафу й почувався розгубленим у цю хвилину.

1. Як ви думаєте, чому Дениско почувався розгубленим?
2. Чи були у вас схожі ситуації?
3. Що вам допомагає запам'ятати, яка рука права, а яка – ліва (яка нога права, а яка – ліва)?

Я ТА ВІДЧУТТЯ

Маринка в очікуванні дідуса та бабусі, які мають приїхати до неї в гості. Вона була дуже радісна й допомагала мамі сервірувати стіл. Мама показала, як на велику тарілочку треба поставити меншу, щоб стіл був красивий, та як розкласти прибори. Потім мама нагадала, що тато й дідусь люблять пити чай з великих чашок, які також треба підготувати. Маринка мерщій відкрила шафу, де стояли чашки, і на мить розгубилася. Їх було дуже багато, усі вони були різні.

1. Як ви думаєте, чому розгубилася Маринка?
2. Чи були у вас схожі ситуації, коли треба було щось вибрати за розміром чи формою й було складно це зробити?
3. Подивімося на малюнок і допоможемо Маринці вибрати 2 великі чашки.

Я ТА ЗДОРОВ'Я

Діти гралися на майданчику, та настав час заходити в групу. Усі роздягнулися й зібралися мити руки після прогулянки. Діти вишикувались у чергу одне за одним. Настала черга Матвійка. Він підійшов до умивальника, підставив руки під потік води, потер їх – і бігом до рушника. А Світланка сказала...

1. Як ви думаєте, що сказала Світланка Матвійкові?
2. Чому важливо мити руки з милом?
3. Пригадаймо, як правильно мити руки.

Я ТА ЗДОРОВ'Я

Усі діти гралися на спортивному майданчику, тільки Лізенька сиділа на лавці. До неї підійшла Настуся та сказала: «Ходімо грати з нами в м'яча. Або побігаймо разом, я буду тебе наздоганяти». Лізенька слухала, однак ще вагалася, йти чи ні. Тоді Настуся додала «голосом дорослого»: «Грати в рухливі ігри на свіжому повітрі – це не тільки весело, а й дуже корисно». Лізенька погодилася.

1. Чим корисні рухливі ігри на свіжому повітрі?
2. Які ще спортивні ігри ви порекомендували б Лізеньці?
3. Що ще корисне можна робити для того, щоб наше тіло було здоровим (ранкову зарядку, займатися якимось видом спорту)?

Я ТА ЗДОРОВ'Я

Катруся та Оля подруги. Якось дівчатка гралися, а потім захотіли перекусити. Катя дістала з рюкзака чипси, а Оля сказала, що мама їй розказувала, що чипси їсти не корисно, і дістала із сумки два яблука для себе й Катрусі.

1. Яка ваша улюблена страва?
2. Що корисно їсти? А чи може їжа бути одночасно смачною та корисною?
3. Чому важливо їсти корисну їжу?

